

РЕШЕНИЕ

№ 3949

гр. София, 16.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Теодора Георгиева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2752** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на МБАЛ [фирма], чрез процесуалния представител адв. Д. Д., срещу Решение № 16996 от 20.01.2020 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 94-ти състав по НАХД № 11231/2019 г. Със съдебното решение се изменя наказателно постановление /НП/ № 27-171/28.11.2018 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, като се намалява размерът на наложеното на МБАЛ [фирма] административно наказание „имуществена санкция“ от 1 000 /хиляда/ на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗдр./, за нарушение на чл. 29, т. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС № 119/22.05.2006 г., във вр. с чл. 81, ал. 3 от ЗЗдр.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на решението на СРС в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че елементите от обективна страна на нарушението не били осъществени, за да се обоснове налагането на административното наказание. Моли съдебното решение и измененото с него НП да бъдат отменени.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, редовно призован, не се

явява и не изпраща представител. В допълнително представена молба от 24.06.2020 г. оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо като постановено по подадена от надлежна страна и в срок жалба срещу подлежащ на оспорване акт. Не са налице съществени процесуални нарушения, изразяващи се в невъзможността лицето да прецени за кое свое действие/бездействие /чл. 6 ЗАНН/ търпи последиците от воденото срещу него административнонаказателно производство.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на представените пред него писмени и гласни доказателства. Прието е, че на основание Заповед № РД 27-171/24.04.2018 г. на Изпълнителния директор на ИА „Медицинси одит“ за периода от 25.04.2018 г. до 02.05.2018 г. е била извършена извънредна проверка в МБАЛ [фирма] по повод постъпили писма от Министерство на здравеопазването и от [фирма]. Проверката е била извършена от свидетелката д-р М. В. – главен инспектор и Е. Г. – Н. също главен инспектор. При проверката е било установено, че на 30.10.2017 г. на пациентката С. К. Б. – В. е бил извършен преглед при д-р А. К. – АГ специалист. Резултатите от прегледа били отразени в Амбулаторен лист № 280/30.10.2017 г. с основна диагноза „Дисплазия на шийката на матката, неуточнена“. Пациентката била насочена за планов прием и й е било издадено направление за хоспитализация. На 31.10.2017 г. в 10:00 часа С. К. Б. – В. била хоспитализирана планово в МБАЛ [фирма] по клинична пътека № 163 „Оперативни интервенции чрез долен достъп за отстраняване на болестни изменения или инвазивно изследване на женските полови органи“ Издадена е била История на заболяването № 8638/2017 г., в която била отразена предварителна диагноза „Дисплазия на шийката на матката, неуточнена“. За лекуващ лекар бил определен д-р А. К.. Със заявление за избор на лекар/екип от медицински специалисти от 31.10.2017 г. пациентката Б. – В. извършила избор на екип от медицински специалисти, които да извършат оперативната интервенция в състав: д-р К. – АГ специалист и д-р Г. – лекар анестезиолог и реаниматор. На 31.10.2017 г. от избрания екип от медицински специалисти била извършена оперативната интервенция, за която бил съставен оперативен протокол № 752/31.10.2017 г. За предоставената допълнителна услуга „Избор на екип от медицински специалисти“ пациентката заплатила цена в размер на 320 лева, съгласно ценоразписа на отделението по акушерство и гинекология на МБАЛ [фирма].

Свидетелката М. В. приела, че обстоятелството, че служебно определеният лекуващ лекар едновременно с това е и лекар в избран от пациента екип, е нарушение на чл. 29, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС № 119/22.05.2006 г., което нарушение било извършено от лечебното заведение, тъй като то получило заплатената от пациентката цена за избор на екип. За горното

нарушение бил съставен АУАН № А-27-171/28.06.2018 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не били депозираны възражения срещу АУАН. Въз основа на съставения АУАН било издадено и процесното НП, с което на касатора на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗдр. е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева за нарушение на чл. 29, т. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС № 119/22.05.2006 г., във вр. с чл. 81, ал. 3 от ЗЗдр.

Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. За да потвърди НП, СРС е стигнал до извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила и съдържат всички необходими реквизити съгласно изискванията на закона. По същество е приел за безспорно доказано, че лечебното заведение е извършило вмененото му нарушение.

Тези изводи на първостепенния съд напълно се споделят от настоящата касационна инстанция. Изводите на състава на Софийски районен съд съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от настоящата касационна инстанция. Съгласно разпоредбата на чл. 81 от ЗЗдр., всеки български гражданин има право на достъпна медицинска помощ при условията и по реда на този закон и на Закона за здравното осигуряване. Условията и редът за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ се определят в Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ/НОПДМП/. Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал.1, т.1 от НОПДМП не се допуска извършването на избор на лекар/екип, който да лекува и наблюдава пациента за цялото време на престоя му в лечебното заведение, в т.ч. на служебно определения от лечебното заведение лекуващ лекар на пациента. Следователно е въведена забрана едно и също лице да съвместява едновременно функциите и на лекуващ лекар и избран лекар и/или участник в екип, който да осъществи конкретни медицински манипулации или интервенции. В настоящия случай лекуващият лекар на пациентката е бил д-р А. К. и същият е бил избран като участник в екип, като е извършил и оперативната интервенция „Дисплазия на маточната шийка“. За предоставената допълнителна услуга „Избор на екип от медицински специалисти“ на 31.10.2017 г. пациентката е заплатила цена в размер на 320 лева, съгласно ценоразписа на отделението по акушерство и гинекология на МБЛА [фирма].

По безспорен начин са установени елементите на нарушението от обективна страна, в какво се изразява то и кое е лицето извършител. „Избор на лекар/екип“ е изразяване на предпочитание от пациента конкретна интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес да му бъде предоставена/осъществена от определен лекар/екип на болницата, а „екип“ е лекарят, извършващ конкретната интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес, посочена от пациента, заедно с поне един от следните възможни медицински специалисти: друг/други лекари със специалност, различна от специалността на първия лекар, и специалист по здравни грижи“ /§ 1, т. 10 и т. 11 ДР на Наредбата за осъществяване на достъп до медицинска помощ/. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото му на защита по смисъла на чл. 42, т. 3-5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-7 ЗАНН.

В допълнение, разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи, като „наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно

наказание”. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. Отчитайки горните обстоятелства и гарантирането на икономическите права на пациентите, значително по-уязвими с оглед своя здравен статус /чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ/, съдът приема, че деянието не разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от разглеждания вид, поради което не намира приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. При това правилно и законосъобразно Изпълнителният директор на ИА „МО“ е наложил административно наказание „имуществена санкция“ по чл. 221, ал. 2 от ЗЗдр., чийто размер е намален от СРС до предвидения минимален такъв в съответствие с разпоредбите на чл. 27, ал. 2-3 и чл. 12 ЗАНН.

Настоящият съдебен състав не намира основания да приеме, че са налице сочените от касатора касационни основания за незаконосъобразност на въззивното решение и следва постановеното решение от СРС да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 5 (нова – ДВ, бр. 94/2019 г.), вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 16996 от 20.01.2020 г., постановено по НАХД № 11231/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав.

ОСЪЖДА МБАЛ [фирма], с адрес: [населено място] 1404, район „В.“, [улица] да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ с адрес: [населено място] 1606, [улица] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.